

متن پرسش

سلام: گفته همیشه یکی از مهم‌ترین عواملی که باعث مهاجرت دانشجویان به دانشگاه‌های خارج همیشه اینه که به نخبگان احترام کافی گذاشته نمیشه و اینکه در خارج شرایط رفاهی بالاتری برایشان فراهم است. پس لازم است شرایط را طوری فراهم کنیم که نخبگان راضی به ماندن شوند و این برای جامعه مفید تر و کم هزینه تر است از حالتی که نخبگانش برای بیگانه خدمت کنند. و البته همیشه گفت شرایط بهتری که در خارج از کشور فراهم است به منظور بهره برداری بیشتر است و در واقع به نوعی سرمایه گذاری است. نمی دونم آیا اسلام نیز احترام ویژه ای برای نخبگان قائل است؟ چون با این همه سفارش برای علم آموزی، نمی شود که بگیم افراد باسواد و بی سواد یکسانند؟ ولی گرامی ترین مردم با تقواترینند که لزوماً با سوادترین نیستند از طرفی اگر برای نخبگان جامعه احترام ویژه ای قائل شویم (که بعضاً حضرت آقا هم قائلند) با اختلاف طبقاتی فاحشی که در جامعه رخ می دهد چه باید کرد؟ با احساس حقارتی که در افراد پایین دست جامعه پیش می آید چه باید کرد؟ با نگاه‌های از بالا به پایین (به اصطلاح) تحصیل کردگان چه باید کرد؟ اونوقت همیشه اینی که الان هست همه می دوند که جانموندن برای هم می زنند و می خواهند خود را به رخ بکشند و همه تلاش می کنند که دانشجو شوند، چه رشته ای مهم نیست، به چه هدفی مهم نیست، فقط یه مدرکی داشته باشند تا بتونند احساس شخصیت بکنند و حرفی برا گفتن داشته باشند. آیا اسلام پیدا کردن شخصیت را در کسب علم و مدرک تایید می کند؟ ممنون میشم راهنمایی ام کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می‌رسد اگر با آموزه‌های اسلامی نسل جوان و تحصیل‌کرده‌ی خود را بی‌پروانیم مهاجرت به خارج کشور نخبگان، مسئله‌ی کشور ما نخواهد شد و در عمل با امثال دکتر شهریاری‌ها و دکتر صالحی‌ها روبه‌رو خواهیم بود که اگر هم به خارج می‌روند، دغدغه‌ی کشور را دارند. عنایت داشته باشید که احترام به صاحبان فکر و اندیشه، غیر از رفاه‌زده‌کردن آن‌ها است و عملاً از این طریق نه ما تا حال نتیجه گرفته‌ایم و نه بعداً نتیجه خواهیم گرفت. موفق باشید